

[Pernille Forchhammer]

Men vi mener, at der i denne situation, hvor der er tale om en frivillig ordning, hvor hovedparten af landets kommuner rent faktisk lever op til det, som vi ville stille som almindelige krav i denne sammenhæng, er grund til – når Kommunernes Landsforening har vist, at den er klar over problemstillingen og arbejder med en løsningsmodel – at vi lytter til den løsningsmodel, Kommunernes Landsforening har til sinds at fremkomme med her først i november, og vi er villige til også at indgå i drøftelser med Kommunernes Landsforening.

(Kort bemærkning).

Marianne Jelved (RV):

Jeg skal prøve at tale pænt, som man skal fra denne talerstol. KL er aldeles ikke et førstekammer, og der er ingen af forslagsstillerne bag den dagsorden, fru Pernille Forchhammer læste op, som drømmer om at lægge den slags ting i det dagsordensforslags formulering. Ingen kan eller må forhindre Folketinget i at være lovgivende. Det er jo det, vi er her for, og det kan den type dagsorden overhovedet ikke gøre.

Jeg må så nøjes med at udtrykke min forundring over den måde, hr. Aage Frandsen udlægger teksten på ved med stilfærdig stemme at sige, at det først og fremmest giver associationer om demagogi.

Her er der tale om, at der samarbejdes. Vi er i et land, som er stolt af at have det, vi kalder et samarbejdende folkestyre. Der er altså nogle myndigheder, som er fælles om at skulle løse et problem, og det foregår bedst i et samarbejde. Det samarbejde vil bl.a. Det Radikale Venstre gerne respektere, men vi forbeholder os som ethvert andet parti, der er repræsenteret i dette Folketing, at kunne lovgive også om dette spørgsmål.

(Kort bemærkning).

Lysholm Christensen (KRF):

Jeg skal blot udtrykke noget af den samme bekymring, som kom til udtryk fra hr. Aage Frandsen for lidt siden om spørgsmålet om Kommunernes Landsforenings rolle i denne sag. Skolefriheden, som vi taler om i dag, er jo bl.a. afhængig af økonomi. Hvis ikke der er økonomisk mulighed for frit skolevalg, er det illusorisk. I og med, at man i den dagsorden, der nu er foreslået af regeringspartierne og Social-

demokratiet, taler om, at man lægger det over til Kommunernes Landsforening at være med til at afgøre disse ting, mener jeg for så vidt, at man er i færd med at deponere skolefriheden hos Kommunernes Landsforening.

Da bidragsloven i sin tid blev vedtaget i dette Ting, var det en forudsætning, at kommunerne ikke kunne tjene på, at en elev valgte friskolen. Efterskolen kom af mange forskellige grunde ikke med i bidragsloven, men forudsætningen, grundholdningen, var, at man fra kommunens side ikke skulle kunne tjene på, at en elev valgte en alternativ skole; det må også gælde efterskolen. Derfor undrer det mig, at man ikke er villig til at diktere kommunerne et vist tilskud, når man gør det på grundskoleområdet. Der accepterer man dog trods alt, at der skal tilbagebetales ca. 14.000 kr., hver gang en elev vælger den alternative skole. Jeg er bekymret for, om man er i færd med at deponere skolefriheden hos Kommunernes Landsforening.

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Fru Marianne Jelved synes, jeg er demagogisk. Historien vil vise, om min frygt for KL's rolle som førstekammer er korrekt eller ikke korrekt. Vi vil allerede se, når vi kommer hen på den anden side af nytåret, når man er ved at få dette på plads, hvilken rolle det så var, KL kom til at spille, når man ligesom i teksten fra Folketingets side har fremhævet KL's rolle i denne forbindelse. Det, der lå i SF's og Kristeligt Folkepartis dagsorden, var jo ikke, at man ikke skulle forhandle. Det kan man altid gøre, og jeg ved, at kulturministeren selvfølgelig vil forhandle. Det har måske knebet lidt med den anden part, men så var det måske den anden part, der skulle vedtage en dagsorden om, at man skulle forhandle med regeringen. Det er ikke ministeren, der har været noget i vejen med i denne sag, men det er jo sådan, at nu er der en opfordring til ministeren om at gøre noget i forhold til KL, måske ligefrem en reprimande til ministeren; det skulle være til KL i stedet, har jeg indtryk af.

Vi har et andet eksempel, som i øjeblikket forhandles; det er de kommunale refusioner. Aftalen mellem KL og regeringen kan ikke laves om, men der er ikke flertal i Folketinget for den. Det minder meget om et førstekammer: Man vedtager ét i Landstinget, og noget andet i